

ROZTRĄCENIE (3) *sb n*

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); teksty nie oznaczają é lub oznaczają niekonsekwentnie; końcowe e pochylone.

sg N roztrącenie (2). ◊ [G roztrącenia(a). ◊ D roztrąceniu.] ◊ A roztrącenie(e) (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Rzeczownik od „roztrącić” i „roztrącić się”: rozbicie, zranienie (się) od uderzenia, uraz (3) : Rostrącenie/ ízukai Vraz. *SienLek* S[ss]4v, T[tt]2; [A drvgi yąwfy zawlofy pchal nogą Iezvfza, azfye toczył zewfchodv rostraczayacz głowę íwą y oblycze, y była krew na onych flopyenyach bo krew plynela od rostrączenia zvfłt yego blogoflawyonych y znofza *RozmyślDomin* 67; y wywleczones z lieni od annafza omdlały od onego rostrączenia *Pozdraw* B6v; Wino Szálwiowe przeciw bolowi Bokow/ Nerek y męcherzá/ leczy krwią plwanie/ káfzel/ vrwanie/ rostrącenie/ y zatrzymanie pław. *SienHerb* 623a, 623b, C#a].

[roztrącenie czego: bowiem każda rana z osobna z nowu boleć vczuła od rostrączenia ciała zbolalego. *Pozdraw* E2.

Szereg: »utrącenie albo roztrącenie«: Vtrącenie álbo rostrącenie íák leczyć *SienHerb* C#3a.]

Przen (1) : á źdrzeimy íako íáblká słodkie ná drzewie/ [...] y niewiemy kiedy fie vrwawfzy rostrącić mamy/ á wzdly to v nas ná máley pieczy. Abowiem íeżczyby fie nam łácniey ná tho vrwanie y ná to rostrącenie rozmyślić/ bo íuż wiemy íż to pewna y powinna rzecz. *RejZwierc* 115.

Synonim: uraz.

Cf **ROZTRĄCIĆ, ROZTRĄCIĆ SIĘ**